

1867-12-22

Afsender
J. C. Jacobsen

Modtager
Carl Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
Opførel

Dokumentindhold

J. C. Jacobsen er skuffet over Carls mangel på taknemmelighed og manglende evner til at udtrykke kærlighed. I efterskriftet omtaler J. C. en uheldig episode i Rom på deres fælles rejse i 1862.

Transskription

d 22 Decbr 1867

Kjære Carl!

Uagtet jeg, som mine Breve viser, var belavet paa, at den Plan for din Fremtid, som jeg meddelte dig, ikke strax vilde falde i din Smag, fordi Du havde tænkt dig ind i en anden, saa havde jeg dog ventet at høre en Erkjendelse af det for dig Tilfredstillende i Udsigten til i en Alder af 28Aar at kunne blive din egen Mand og selv at blive Herre over din Fremtid, ja, jeg havde ventet at høre en Yttring af Taknemmelighed, men jeg veed jo at, at dette er den svage Side i din Character, som jeg ikke vil dvæle ved, da jeg ikke kan rette den; det maa Livet og dets Prøvelser gjøre.- Jeg stoler paa, at naar Du er bleven 28 Aar og har brugt Mellemtiden godt, saa vil din Forstand være saa modnet, at Du vil nogenlunde

forstaae Dig selv og mig og indsee hvad der virkelig har været til din sande Tarv. Nu kan det ikke Nytte at tale mere om den Sag.- Hvad din Ansættelse i en tjenende Stilling angaaer, kan jeg kun gjentage, at det deels maa beroe paa din egen Bevidsthed om din erhvervede Indsigt og Dygtighed til at lede Andres Arbejder at bedømme Tidspunctet naar Du kan paatage Dig en saadan Tjeneste, deels paa Leiligheden som gives Dig til at opnaae den. Jeg anseer det fremdeles for heldigt at Du først lærte Alt hvad Du maa lære medens Du har Tiden til din Raadighed paa denne Udlandsreise, for at Du kan være i Besiddelse af den fornødne Modenhed og Overblik og jeg saae derfor helst at din Læretid i England gik forud, og at din Tjenestetid faldt der, men dersom der forinden tilbyder sig en gunstig

Leilighed til at faae en Tjeneste, selv en subaltern, bør Du vistnok ikke lade den gaae fra Dig.- I denne Henseende ville de Mænd, hos hvem Du har lært, Navnlig Ehrhard og Sedlmayr, jo bedst kunne raade og hjælpe Dig med deres Anbefalinger.

Sedlmayr har jo især et anseet Navn, ikke alene i Tydskland, men

ogsaa i Frankrig og Schweitz. Maaske kan Bourgeois ogsaa være Dig til Nytte i Elsass og Nordfrankrig, skjøndt han jo rigtignok ikke er istand til at bedømme hvad Du kan paatage dig. Paa god Villie fra hans Side vil det ikke mangle. Fra Gloxin har jeg en venlig hilsen til Dig, men han kan neppe være Dig til Nytte i denne Sag.- Fra de fleste af vore Venner har jeg ligeledes venlige Hilsener at bringe Dig. De udtale Alle de Største Forventninger om den Udvikling som de "ualmindelig gunstige Forhold", hvorunder Du har Leilighed til at uddanne Dig, vil bringe og den Glæde, jeg vil have deraf.. At disse Forventninger maae gaae i Opfyldelse, er ogsaa mit inderlige Ønske og kjæreste Haab.- Dette være min Hilsen til den forestaaende Juul, som jeg iøvrigt Haaber Du maa tilbringe paa en behagelig Maade i din fortræffelige unge Vens Selskab. Bring ham min venlige Hilsen

Lev vell!
din hengivne
Jacobsen

Efterskrift.

Uagtet jeg veed, at Du ikke holder meget af moralske Betragtninger og at disse derfor som oftest forfeile deres tilsigtede Maal, anseer jeg det dog for min Pligt, at gjøre Dig opmærksom paa Feil og Svagheder, som Du blot behøver at faae Øiet op for, for at ville aflægge Dem.- Der er derfor ingen Grund til at beklage, at jeg ikke har glemt hine Aftener i Rom, thi en saadan Scene paa dette Sted og under vort daværende, fortrolige og lyksalige Samliv var saa paafaldende, at enhver maatte forbauses derover og indsee, at en saadan Raptus ikkun kunde fremkomme hvor der var en særdeles stærk Disposition tilstede til at raissonere over hvad andre gjøre; til at ville gjøre sin Mening gjældende og til at blive ubehagelig, naar dette ikke lykkes. Naar Du har lært at analysere Dit eget Hjerte og Sind vil Du finde disse Tilbøieligheder stærkt udviklede.

Det er denne Disposition som i afvigte Sommer er fremtraadt i den sørgelige Skikkelse af

Tværhed og Vrangvillie, ja, Bitterhed med din egen Fader; men saa sørgeligt og foruroligende, som dette har været, saa vilde dette have voldt endnu langt større Bekymring, dersom jeg ikke havde Grund til at troe, at denne Din Adfærd var Følgen af hiin ubevidste og maaske medfødte Disposition, thi dersom i Forbindelse med Levninger af det forkjælede Barns Unoder, thi dersom dette ikke havde været Kilden,

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

vilde Din Færd jo have vidnet om et andet Hjerte og denne Tanke er
altfor frygtelig til at jeg kan give den Rum.-
Gid dine Øine nu maae blive opladte, saa at du kan see Bjelken i dit
eget Øiet og vedkjende hvormeget dit Hjerte og dit Sind endnu staaer
tilbage i - Kjærlighed!

Din
J

XX
22/67 @
12
C.M.
Ljære Carl!
22 Decbr 1867

Naagtet jeg, som minn kanaan nifer, naar
beraant paa, at den Samuel Plan som
din Samuel, som jeg meddelte dig, ikke
saa mildt faede i din Om, sandt den
faede saukt dig ind i sin anden, som sandt
jeg dog maatte at faa en fulgjendelse
af det som dig Cilford Stille: Wiggen
hi i sin Alder af 28 Ar at kunne bli
din egen Mand og fely at bli sin fruen
naar den Samuel, ja, jeg sandt maatte at
faa en Offning af Carlsberg, men
- jeg er jo, at alle er den frage De
i din Garant, som jeg ikke mit smale
mat, da jeg ikke Loue med den; det er en Lig
og det fruen for gjæve. - Jeg skal gaa
at naar den er bli sin 28 Ar og for
laugt Melland den godt, som mit den laugt
naar som maatte, at den mit magant

forstaa dig selv og mig og endnu for
der mindelig for meret til sin faderes Tarm
Nu kan det ikke siges at lade mere an den
Fag. - for sin Anfattelse i en spændt
Hellig angaaer, kan jeg sin gjentag, at
det dult og man haave ~~gaa~~ gaa sin egne
Læringsfor at sin søsnæmde Tugt og
dygtig for at lade Andre Obehold
at det samme Tidspræbet man sin kan
gaa tage sig an faderes Tugt, deris gaa
Lærlingfor sin givt sig til at opnaar
den. Jeg antas at fremdeles for selvsagt
at du først lade Alt for sin man lade
medes sin for Tiden til sin Tugt for
gaa den Wendland af, for at du kan
man i besiddelse af den faderes Ret
og Omblid og at jeg deris faar deris for
at sin Tugt i fyrbund gik forud,
og at sin Tugt for deris, man
deris der faderen selvsagt sig an givt

Lideligst vil at faae en Gæst, selv
en fribekker, hvis du vistnok ikke lade den
gaar fra dig. - Tidens færdighed vilde
de Mand, som faar du som best, navnlig
Eckhart og Tostmars, jo baad tuum raad
og gælder dig med stort Omsorg.
Tostmars som jo især et andet Naar, ikke
alene i England, men ogsaa i Sælland
og Sjælland. Naar den Baugveis ogsaa
naar dig det vilde i Gæst og Naarfaar
Sjælland som jo rigtig nok ikke er især det
at bestemme Land du som gæstige dig
som god Værelse for som det vilde, ikke
maaske, som Gæst for dig en mulig
jætte vil dig, men som den næste naar dig
det vilde i den Dag. - Som de fleste af
naar Naar som som dig legende maaske
jætte at komme dig. De vilde alle
de Bænk Sættelse om den Værelse
som de "værelse" gæstige Sættelse, som

di for Lidelighed til at udkaare dig,
mit hoieste og om den Glæde, jeg ved
jagu drøef. At disse Lausentiminger
maa gaa: Oeffendli, no agfar mit
indrelygi fæde og hændte fæde: -
alle mæde mine jistæn til den
faarhaend fæde, som jeg iæniigt fæde
di mine tilbaing og an besagte
Maade: di fædeffestige mine Maad
fæde. Læng som mine andige jistæn
Læng mel!

Min fæde
Jacobson

27/67
17
C.II
Afskrift.
Kjærlig jeg med, at du ikke kaldes meget
af uoverskuelige Betragtninger og at disse drages
sæm oftest ganske uden tilføjede Maale,
ansæer jeg det dog for min pligt, at gjære dig
opmærksom paa Lidel og Smagfæde, som du
llet besænder at faa flint og fæ, for at ikke
afslæppe dem. - Der er drages ingen Grænd
til at kullage, at jeg ikke for glemte Lære Afskrift
i Rom, thi en saadan Drøm paa alle Sted og
indes mest dæmrende, fæstholde og kystlige Sam-
lig naar saa paa faldende, at fæstet maatte
fæstholdes drømme og indse, at en saadan
Kjærlig ikke kunde forvandle sig som det naar
en fæstet for Disposition tilfæde til at
naisumera avas fæst Andre gjære; til at ikke
gjære sin Mænnig gjældende og til at bliive
ufæstelig, naar ikke ikke kystet. Naar du
for høvt at analysere det eget fæstet og fæst,
mit du fæde disse Tilbærligfædes fæstet indvilde.
Det er drømme Disposition, som i afsmigte fæstet
er fæstet i den fæstelige Afkæst af

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Emnefødt af Vrangvillia, ja, af litteraturod
med sin egen Takt; men saa fængseligt og
sammervoldigt, som alle saa nu, saa mildt
alle saa moldt, ender længe slemme Galsjerner,
derfor jeg ikke kunde grunde det at have, at den
sin Odførelse var Følgen af sin irrationelle
og uanselige udførelse, ~~der~~
i Løstindlæst med Løstindlæst af et fastholdt
beholdt beholdt, der derfor alle ikke kunde være,
Løstindlæst, mildt sin Takt jo saa mildt som
at endt fjænde og Løstindlæst at alle
fængseligt det at jeg kan give den Takt.
Gid den sin sin sin sin og Løstindlæst,
saa at den kan saa Løstindlæst i det eget Løstindlæst
og Løstindlæst Løstindlæst det fjænde og det Løstindlæst
ender beholdt tilbage i - Løstindlæst!

Lin
J.